

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Kypré a soudkyně JUDr. Eustasie Rutarové a JUDr. Magdaleny Vinklerové ve věci

žalobkyně: **B.S. - KINGS s.r.o.**, IČO 25332589
sídlem Floriána Nováka 5267/3, 796 01 Prostějov

proti
žalované: **STAVMONT spol s r.o. v likvidaci**, IČO 00208728
sídlem Františka Ondruška 1547, 768 61 Bystřice pod Hostýnem

o zaplacení částky 30 116,40 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 2. 2003
č. j. 22 Cm 234/2000-28

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně v záhlaví označeným rozsudkem uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni do 3 od právní moci rozhodnutí částku 30 116,40 Kč s 8% úrokem z prodlení od 23. 12. 1999 do zaplacení (výrok I.) a uhradit náklady řízení žalobkyně jejímu zástupci ve výši 4 408 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí (výrok II). V odůvodnění soud prvního stupně konstatoval, že žalobou ze dne 13. 7. 2000 se žalobkyně domáhala zaplacení nedoplatku faktury č. 99011327 ze dne 31. 10. 1999 a splatné dne 22. 12. 1999 ve výši

32 585,70 Kč, kterou žalobkyně vyfakturovala za prováděnou ostrahu objektu žalované. Soud prvního stupně vyzval žalovanou dle ust. § 114b o. s. ř., aby se k žalobě vyjádřila a označila navrhané důkazy. Zároveň ji poučil o tom, že nebude-li výzvě vyhověno, bude mít za to, že žalovaný nárok uznává. Žalovaná v určené lhůtě vznesla pouze námitku procesní povahy, k samotnému předmětu řízení se nevyjádřila. Na základě takto zjištěných skutečností soud prvního stupně rozhodl dle ust. § 153a odst. 3 o. s. ř. rozsudkem pro uznání, když žalované vznikla povinnost zaplatit žalobkyni fakturovanou částku. Náklady řízení soud prvního stupně přiznal úspěšné žalobkyni, která v něm byla zastoupena advokátem, a to za dva úkony právní služby po 1 525 Kč včetně dvou náhrad hotových výdajů á 75 Kč dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif), ve znění ke dni vydání rozsudku. Dále soud prvního stupně přiznal žalobkyni náhradu zapacného soudního poplatku.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedla, že žalovaný nárok neuznala, ale včas vznesla námitku nepřislušnosti, kterou se soud nezabýval. Odvolacímu soudu proto navrhla, aby napadený rozsudek zrušil s tím, že o věci by měl rozhodovat věcně a místně příslušný soud v Kroměříži.
3. Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, i řízení mu předcházející (§ 212, § 212a o. s. ř.), a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.
4. Z obsahu spisu, v rozsahu rozhodném pro toto odvolací řízení, odvolací soud zjistil, že žalobou ze dne 13. 7. 2000 se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení částky 30 116,40 Kč s 8% úrokem z prodlení od 23. 12. 1999 do zaplacení. Dle skutkových tvrzení žalobkyně uvedla, že spolu s žalovanou uzavřely Obchodní smlouvu o sjednaných službách fyzické ostrahy objektu, jejímž předmětem byla ostraha objektu žalované. Za poskytované služby sjednané ve smlouvě za období říjen 1999 žalobkyně vystavila žalované fakturu č. 99011327 ze dne 31. 10. 1999 splatnou dne 14. 11. 1999 znějící na částku 32 585,70 Kč. Z této částky žalovaná zaplatila pouze 2 469,30 Kč, zbývající části se žalobkyně domáhala podanou žalobou. Dne 16. 10. 2002 soud prvního stupně vyzval žalovanou, aby se dle ust. § 114b o. s. ř. ve lhůtě 30 dnů vyjádřila k podané žalobě, vylíčila rozhodující skutečnosti a označila důkazy ke svým tvrzením. Zároveň ji poučil, že pokud se ve stanovené lhůtě nevyjádří, rozhodne soud rozsudkem pro uznání. Žalovaná na výzvu reagovala podáním ze dne 6. 11. 2002, v němž pouze uvedla, že v dané věci je místně příslušný Okresní soud v Kroměříži a proto vznáší námitku místní nepřislušnosti. Na to soud prvního stupně rozhodl napadeným rozsudkem pro uznání.
5. Odvolací soud převzal jako správná skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně z provedených důkazů a ztotožnil se jak se skutkovými, tak i právními závěry soudu prvního stupně.
6. Podle ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2), a ve věcech uvedených v § 120 odst. 2.
7. Podle ustanovení § 114b odst. 5 o. s. ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se zato, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznává;

o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

8. Podle ustanovení § 153a odst. 3 o. s. ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se zato, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6).
9. Usnesení podle ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř. je institutem přípravy jednání ve sporném řízení, neboť povinnost tvrdit všechny pro rozhodnutí významné skutečnosti mají podle ustanovení § 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř. všichni účastníci řízení. Stanovit okruh sporných skutečností nelze bez součinnosti žalovaného, a proto občanský soudní řád vychází ze zásady, že ve sporech, ve kterých to povaha věci nebo konkrétní okolnosti případu vyžadují, a v zájmu ekonomie řízení, lze žalovanému uložit povinnost, aby se již ve stádiu přípravy jednání ve věci písemně vyjádřil, přičemž případná nečinnost žalovaného je dle odstavce 5 téhož ustanovení sankcionována v podobě fikce uznání žalobou uplatněného nároku. Povinnost vyjádřit se žalovaný splní tím, že uvede skutkové okolnosti, na nichž staví svou obranu, a označí důkazy. Povaha věci vyžaduje vydání usnesení dle ust. § 114b o. s. ř. zejména tehdy, je-li zjišťování skutkového stavu věci s ohledem na předpokládané množství odlišných tvrzení účastníků a navrhovaných důkazů mimořádně obtížné, a kdy bez znalosti stanoviska žalovaného nelze první jednání připravit tak, aby při něm bylo zpravidla možné věc rozhodnout. Okolnosti případu odůvodňují vydání tohoto usnesení zejména v takovém sporu, kdy dosavadní poznatky ukazují, že – ačkoliv by podle své povahy nemuselo jít o věc z hlediska zjišťování skutkového stavu mimořádně obtížnou – tu jsou takové mimořádné skutečnosti, které vedou k závěru, že bez písemného vyjádření žalovaného ve věci nemůže být první jednání připraveno tak, aby při něm mohlo být o sporu rozhodnuto.
10. V projednávané věci byl předmětem řízení nárok žalobkyně z titulu nezaplacení poskytnutých služeb spočívajících v ostraze objektu žalované, tudíž zřejmě skutečně nebylo možno očekávat, že by zjišťování skutkového stavu mohlo být natolik obtížné, že by se kvalifikovaná příprava jednání neobešla bez znalosti stanoviska žalovaného. Nicméně nebylo možno vyloučit existenci okolností vedoucích k závěru, že bez stanoviska žalovaného nelze první jednání ve věci připravit tak, aby u něho mohlo být rozhodnuto. Tato skutečnost pramení zejména z faktu, že žalovaná dlužnou částku zcela neuhradila, tudíž zde mohou existovat okolnosti, které ji k takovému postoji vedly, přičemž prokazování jejich důvodnosti či nedůvodnosti, bez předchozí znalosti stanoviska žalovaného, by mohlo případně zhatit snahu soudu prvního stupně rozhodnout věc již při prvním jednání. Výzva dle ust. § 114b odst. 1 o. s. ř. byla na místě.
11. V posuzované věci žalovaná sice ve stanovené lhůtě podala vyjádření, avšak v něm obsažené kusé sdělení, že „v dané věci je místně příslušný Okresní soud v Kroměříži a proto vznáší námitku místní nepřislusnosti“, nelze v žádném případě kvalifikovat jako vyjádření dle ustanovení § 114b odst. 1 o. s. ř. Žalovaná totiž ani v základních rysech nevylicila rozhodné skutečnosti, na nichž hodlala vybudovat svoji obranu proti povinnosti zaplatit žalovanou částku, když ve vyjádření ani neuvedla, zda či v jaké části žalovaný nárok neuznává.
12. K odvolacím námitkám žalované pak odvolací soud dodává, že v žádné fázi řízení výslovně neuvedla, že žalovaný nárok neuznává. Námitka věcné a místní nepřislusnosti je námitkou pouze procesní povahy a k předmětu řízení se tudíž nevztahuje. K této námitce odvolací soud pouze dodává, že věcně příslušnými k projednání věci byly ke dni podání žaloby krajské a nikoliv okresní soudy, jak vyplývá z ust. § 9 odst. 3 písm. a) bod aa) o. s. ř. ve znění do 31. 7. 2000. Žaloba tudíž byla projednána u věcně i místně příslušného krajského soudu, v jehož obvodu měla žalovaná v době podání žaloby sídlo.
13. Lze tedy uzavřít, že žalovaná svým nedostatečným vyjádřením nedostála své procesní povinnosti, čímž nezabránila fikci uznání nároku dle ustanovení § 114b odst. 5 o. s. ř. Soud

prvního stupně byl v tomto případě povinen rozhodnout rozsudkem pro uznání, proto odvolací soud tento rozsudek pro uznání, jako věcně správný, potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalovaná nebyla v odvolacím řízení úspěšná, žalobkyni však žádné náklady nevznikly. Proto odvolací soud nepřiznal náklady odvolacího řízení žádné ze stran.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není dovolání** přípustné.

Olomouc 8. dubna 2021

JUDr. Lenka Kyprá v. r.
předsedkyně senátu